

Met het bezoek aan Patrick sluit ik de serie 'Op de vingers gekeken' af. Het is het vijftiengste interview en dat is een mooi aantal om er een punt achter te zetten. Lezers kennen Patrick misschien als hoofdredacteur van 'De Vlaamse Vliegvisser'. Hij is daarnaast een veelzijdig en reislustig vliegvisser die ook achter de vise zijn mannetje staat. De hoogste tijd om hem eens op de vingers te kijken.

OP DE VINGERS

INTERVIEW MET PATRICK DANIELS

GEKEKEN

TEKST, FOTOGRAFIE & FILM HANS BOCK

Foto boven:
Patrick legt uit.
Foto midden:
Patrick met een verdwaalde
pink salmon in Noorwegen.

Patrick begon midden jaren '70 met vliegvisserij: "Ik viste op ruisvoorn in de grindgaten in de buurt van Kessenich en in de Ardennen op kleine forelletjes. Vanaf 1982 nam ik in de wintermaanden gedurende drie jaar wekelijks bindles bij Raymond Reynders. In 1984 heb ik in Heusden-Zolder vliegvisvereniging Gammarus opgericht. Jarenlang gaf ik zelf vliegbindles bij die vereniging. Toen we ons als vereniging bij de Federatie Vlaamse Vliegvisserij aansloten, bleek dat men alleen een dubbelgevouwen A3 als nieuwsbrief gebruikte om over het vliegvisserij te schrijven. Voor mij was dat aanleiding om in 1989 het tijdschrift 'De Vlaamse Vliegvisser' op te richten. In het begin verscheen het blad op A5-formaat, later stapten we over op A4. Ik ben in de beginjaren jarenlang hoofdredacteur geweest. Samen met Ronald

Leyzen, de voorzitter van de federatie, doe ik dit na de onderbreking intussen alweer zeven jaar. Samen met hem verzorg ik ook de opmaak van het blad en schrijf ik artikelen. Daarnaast ben ik ook als vicevoorzitter van de Federatie Vlaamse Vliegvisser actief." Patrick is ook nauw betrokken bij het project Bergerven: "In 1993 deed zich de mogelijkheid voor om een grindgat bij Dilsen-Stokkem te gaan beheren als vliegviswater en er forel uit te zetten. Het water ligt precies op de rand van het Kempisch plateau, waardoor al het regenwater gefilterd wordt, voordat het als grondwater in de plas komt. Het water is zodoende glashelder. Verder wordt de plas door zeven bronnen gevoed. Ik heb toen, samen met enkele kompanen, vliegvisvereniging Bergerven opgericht. In de plas zit een mix van bruine forellen en regenbogen. Hij is op bepaalde plaatsen 20 meter diep en heeft een oppervlakte van 35 hectaren." Als ik vraag of Patrick er geen last van aalscholvers heeft, antwoordt hij: "De aalscholvers gaan meestal naar de Maas, die vlakbij het Bergerven stroomt. In de winter komen ze weleens naar het meer, maar dan zitten de forellen diep."

MEIVLIEGEN

Patrick vertelt vol overgave over een geslaagd meivliegexperiment: "Twaalf jaar geleden zijn twee van onze leden gestart met het vangen van meivlieglarven in beken in de Noorderkempen. Je moet je voorstellen dat we dan een kinderbadje vol slijk uit de beken schep-ten en dat over de oevers van het Bergerven verdeelden. We hebben dat vijf jaar op rij gedaan en inmiddels is er rondom de plas een meivliegpopulatie die zichzelf in stand houdt. Het zijn met name de Ephemera danica en vulgata die in de eerste weken van mei, soms in grote aantallen, te zien zijn. De bruine forellen op de plas reageren er uiteraard op en soms is er sprake van echt Ierse toestanden." Patrick legt uit waarom ook de forellen ervoor zorgen dat het water zo helder blijft: "De forellen jagen op de witvis. Hierdoor blijven er meer watervlooien leven die anders door de witvis zouden zijn opgegeten. De watervlooien leven van de algen in het water. Hoe meer watervlooien, hoe minder algen en hoe helderder het water is. Met dit argument hebben we het ook voor elkaar gekregen dat we in het drinkwaterreservoir van Kluizen vis uit mochten zetten. Door de toename van watervlooien bespaart men op de filterkosten van het drinkwaterbassin en hebben wij er een mooi helder forelwater bij."

OOST-EUROPA

Patrick reist graag om te vliegvisser: "De rivieren rondom Tolmin in Slovenië vind ik adembenemend mooi. De Soca is veruit mijn favoriet. Ik begin een vliegvisdag vaak 's ochtends op de Soca. Wanneer er te veel rafts of kano's langskomen, ga ik naar de Idrijca, Baca, Trebuscica of Tolminka. In de avond ga ik dan naar de Soca terug om de evening rise mee te kunnen maken. De vlagzalm aast dan vaak massaal op spents."

SCANDINAVIË

Behalve in het Oosten zoekt Patrick zijn vliegvisgeluk ook graag in het Noorden: "Lapland vind ik bijzonder mooi. Zowel in Noorwegen als Zweden heb ik diverse rivieren boven de poolcirkel bevestigd. Al

vele jaren geleden viste ik rondom Vakkakoski en in Tjuonajokk op grote vlagzalm. In de Noorse provincie Finmark vis ik graag op zalm. Het is daar niet eenvoudig om als buitenlander aan vergunningen te komen. Het aantal vergunningen is er beperkt, maar als je dan toch vergunningen kunt bemachtigen, kun je op prachtige rivieren vissen en maak je kans op flinke zalmen. Ik wist er de afgelopen jaren onder andere vissen van 5, 7 en 10 kilo te landen." Toch zoekt Patrick het niet altijd zo heel ver van huis: "Ook op de Glomma en de Rena vis ik heel graag. Het gaat mij niet om de aantallen, maar ik zit graag achter echte grote jongens aan. Een techniek die hierbij prima werkt, is een Horny Stickelback (beschreven in nummer 106 van De Nederlandse Vliegvisser) in de diepe geulen van de rivier te vissen aan een supersnel zinkende polyleader. Soms moet je daar-

*Precies 10 kilogram.
Patrick's grootste tot nu toe.*

OP DE VINGERS

INTERVIEW MET PATRICK DANIELS

GEKEKEN

◆ voor bijna de gehele rivier doorwaden en tegen de andere oever aan vissen. Rondom Funen zit ik met veel plezier de zeeforel achter de schubben. Het water is er glashelder en de mensen zijn bijzonder gastvrij." Patrick zoekt het komende zomer toch weer ver van huis: "Ik ga naar de zogenaamde arm van Finland, oftewel Enontekiö. Op het verlanglijstje staat onder andere de grensrivier tussen Zweden en Finland, de Könkämäeno, waar prachtige vlagzalmen gevangen kunnen worden." Patrick legt uit dat het hem zeker niet om het van-

veel en grote vis zou vangen, dan stopte ik er onmiddellijk mee. Gewoon, omdat de uitdaging weg is. Ik denk dat het geen zin heeft om iemand die pas korte tijd vliegvisst ermee lastig te vallen. Iedereen moet de verschillende fases door en zelf ontdekken wat binnen het vliegvisseren voor hem belangrijk is. Voor mij hoort daar kameraadschap ook zeker bij. Af en toe vis ik met vrienden een dagje met een splitcane en dragen we allemaal een das. Tegenwoordig ga ik ook weer graag naar de Ardennen en waardeer ik de schoonheid van een forelletje van 20 centimeter net zo als die van een zalm van 7 kilo."

HENGELS?

Omdat Patrick al ruim 40 jaar met de vlieghengel actief is, vraag ik hem welke ontwikkelingen op materiaalgebied volgens hem het belangrijkste zijn geweest: "Op het gebied van hengels is er bijzonder veel veranderd. De hengels zijn veel lichter en sneller geworden. Ik vind het werpen met de vlieghengel een sport op zich en beheers

Foto links: een koolvis uit de buurt van Molde in Noorwegen.

Beide foto's rechts: een cutthroat uit de Snake River, Wyoming (in het Grand Tetons National Park, in de buurt van Jackson Hole).

gen van veel of grote vis alleen gaat: "In het begin willen de meeste vliegvisseren veel vis vangen. Het formaat maakt niet uit. Zet zo iemand aan een poel met veel vis en hij zal er de gehele dag fanatiek blijven doorvissen. Natuurlijk is het leuk om ergens in de wildernis zo'n poel te vinden. De vraag is na hoeveel tijd en vis je er genoeg van hebt. Ik herinner me dat ik in een zalmrivier in Varanger alle omstandigheden mee had. Er was een geweldige run van zalm en ik ving op een ochtend diverse vissen. Toen ik er mee stopte en in het gras op mijn gemak wat worstjes ging bakken, werd ik niet door iedereen begrepen."

FASES

"Iedere vliegvisser maakt in zijn carrière een aantal fases door. Eerst wil men gewoon een vis vangen, dan veel vissen en in een volgende fase wil men grote vissen vangen. Dat is leuk, als het lukt natuurlijk en het is ook meestal moeilijker. Toch komt er een moment waarop het je echt allemaal niet meer uitmaakt wat en hoeveel je vangt. Natuurlijk doe ik mijn best om vis te vangen, maar het is geen doel op zich. Wanneer ik de wondervlieg zou hebben, die overal en altijd

graag verschillende stijlen. Ook het werpen met de tweehandige hengel doe ik graag. Maar hoewel je met de relatief moderne skagit-techniek heel snel kunt werpen, gebruik ik liever de spey-techniek. Ik vind dat mooier. Ik denk dat het voor beginners zelfs aan te raden is om met een wat zachtere en tragere hengel te beginnen, dan met een supersnelle hengel. Je voelt veel beter wat er gebeurt en je leert wachten op het uitrollen van de lus. Uiteindelijk kan een goede werper met elke hengel uit de voeten. Persoonlijk vind ik de hengel, ondanks alle vooruitgang, het minst belangrijke onderdeel van een vliegvisuitrusting."

REELS?

"Datzelfde geldt ook voor de reel. Hoe vaak komt het voor dat het slipsysteem van je reel tot het uiterste getest wordt? Bovendien kun je in veel situaties ook gewoon met de hand drillen. Zoutwaterreels zijn dan weer een ander verhaal."

LIJNEN!

Op het gebied van vliegvislijnen zijn wel veel belangrijke en bruik-

bare ontwikkelingen geweest. In het begin waren er alleen drijvende lijnen. Daarin had je de double taper en de weight forward. Meer keuze was er niet. Later kwamen er intermediate lijnen en zinklijnen. Tegenwoordig zijn er voor elk type visserij verschillende lijnen te koop die allemaal van karakteristiek verschillen. Ook de verschillende polyleaders die tegenwoordig op de markt zijn, voegen echt iets aan het vliegvisseren toe. Door de grote verscheidenheid aan vliegvislijnen wordt het steeds belangrijker om de juiste hengel-lijncombinatie te vinden. Het kan gebeuren dat een hengel met de ene lijn totaal niet fijn werpt, terwijl een iets andere lijn op dezelfde hengel juist geweldig werpt. Hieruit blijkt ook weer dat de lijn het belangrijkste is.”

WEDSTRIJDVISSEN

Als ik vraag of Patrick wedstrijden vist, omdat daar toch veel innovatieve ont-

Begin een patroon voor een droge vlieg dus op haakmaat 10 of 12. Als dat goed lukt, ga dan steeds kleiner tot je uiteindelijk de vlieg op de gewenste haakmaat kunt binden. Verder is het goed om je te realiseren dat een vlieg meestal niet geweigerd wordt omdat er te weinig materiaal op de haaksteel gebonden is. In het algemeen worden vliegen te vol, met te veel materiaal, gebonden. Het is belangrijk om sober te leren binden. Verder is het van belang om de verhoudingen binnen een patroon te respecteren. Leer hoe lang de staart moet zijn en tot hoe ver die ingebonden moet worden. Als je de staart in de haaksteel te ver doorbindt, zal deze naar beneden wijzen. Dat is niet bij alle patronen de bedoeling. Houd ook in de gaten hoe ver je tot het haakooft kunt doorbinden, als er nog een net kopje gebonden moet worden. Als je te ver naar het haakooft doorbindt, is er te weinig ruimte voor het kopje en komt dat half over het haakooft te zitten. Houd ook in de gaten hoe dik het lijfje van de vlieg moet zijn. Vooral bij gedubde lijfjes

wikkelingen vandaan komen, antwoordt hij: “Men innoveert bij het wedstrijdvissen om meer te kunnen vangen dan een ander. Dat is bij mij nooit een doel in het vliegvisseren geweest. Het competitieve aspect hoort niet bij de manier waarop ik vliegvisseren wil beleven. Ik respecteer de vliegvisseren die het doen, maar zoek zelf andere uitdagingen binnen mijn sport.”

NATUURLIJK VERSUS KUNSTSTOF

Als ik vraag naar belangrijke trends op vliegbindgebied, zegt Patrick: “Er is in de loop der tijd natuurlijk een enorme hoeveelheid kunststof vliegvismateriaal ontwikkeld. Persoonlijk bind ik nog steeds het liefst met natuurlijke materialen. Dat wil niet zeggen dat de kunststof materialen minder goed zijn; het is zuiver een kwestie van smaak.”

IMITEER GEEN IMITATIES, MAAR INSECTEN

Met veel belangstelling vraag ik Patrick wat volgens hem bij het binden van vliegen het meest van belang is: “Ik zou beginners willen adviseren om een nieuw patroon eerst zo groot mogelijk te binden.

wordt nogal eens te veel materiaal gebruikt, waardoor de onderlinge verhoudingen niet meer kloppen. Het allerbelangrijkste vind ik echter dat je in de gaten moet houden, wát je imiteert. Imiteer geen imitaties! Ik bedoel: probeer niet om een bestaand patroon zo goed mogelijk na te binden, maar vraag jezelf altijd af welk insect je probeert te imiteren.”

Voor de lezers heeft Patrick twee vliegen gebonden. Patrick vertelt: “De Black Widow is een imitatie van een zwarte midge, maar kan even goed dienen als een imitatie van een bibio. Het is een eenvoudig te binden droge vlieg, die overal ter wereld goed vis vangt. De Pink Audemer imiteert een emerger en hangt zodoende met het lijfje in het water. Het is een variatie op de Pont Audemer die standaard een met pauwenherl geribd geel lijfje en een vleugel van taling heeft. Een andere samenstelling van dit patroon heeft een grijze of witte polyvleugel met een bruin lijfje.”

Voor de verschillende bindfilmpjes surf u naar: www.vnv.nl/opdevingers

*Met de klok mee, vanaf linksboven:
Black Widow
Pont Audemer variant wit
Pink Audemer
Pont Audemer variant grijs*